



Ron Tolido

De Glamour van Java

Ik kan al nachten achter elkaar niet in slaap vallen. Urenlang staar ik met wijdopen ogen naar het plafond. Het is officieel. Microsoft zal geen fatsoenlijke ondersteuning voor Java inbouwen in Windows XP. *Nu niet en nooit niet.*

Onder begeleiding van ostentatief gezucht en gesteun uit Redmond wordt er weliswaar nu weer standaard een Java *Virtual Machine* meegeleverd. Maar die stamt nog uit 1997, die goede oude tijd waarin de AEX-index aan de vooravond stond van een doldrieste race naar 700 punten en op bedompte zolderkamertjes de eerste gewaagde schetsen van de Nieuwe Economie werden gemaakt. Zo lang geleden dus. Niet eens in de buurt van versie 1.4, waar een beetje actuele Java-toepassing tegenwoordig op is gebaseerd.

Het is geheel terecht dat de politiek correcte Java-gemeenschap, met Sun voorop, moord en brand schreeuwt over deze schrijnende misstanden.

Toch?

Of zijn het toch vooral krokodillentranen die worden geplengd over wat in feite allang een *non-issue* is? Java heeft op de desktop nooit een rol van betekenis gespeeld. Je bent anno 2002 oprecht verbaasd als er een *applet* opdrukt in de browser. Niet zelden is er sprake van een houderige animatie, die er met Flash een stuk leuker zou hebben uitgezien. Of er verschijnt een invulformulier dat de slappe lach opwekt door zijn onbruikbaarheid. Java wordt niks aan de klant. Ook niet op mobiele telefoons, waar I-mode ondertussen heeft bewezen dat je niet meer nodig hebt dan de Zenachtige leegheid van uitgekleden HTML om succesvolle toepassingen te bouwen.

Nee, Java zal het vooral op de server moeten gaan doen. En ook daar zijn nog lang niet alle beloften ingelost. Het is een publiek geheim dat Java vooral wordt gebruikt in combinatie met *Java Server Pages* en daarmee een hele dure, complexe taal is om mooie schermen in de Internet Explorer tevoorschijn te toveren. Bedrijfskritische componenten, waarbij het hele spectrum van de J2EE-specificatie uit de kast wordt getrokken – inclusief *Enterprise JavaBeans* – worden nog maar bitter weinig gebouwd.

En dat is misschien maar goed ook. De productiviteit van de gemiddelde Java-programmeur moet eerst flink omhoog. Wie de eenvoud en expressieve kracht van 4GL's is gewend, moet niets minder dan een rouwtraject door na de hippe Java omscholingscursus. Programmeren is met de komst van de 3GL Java weer een echt ambacht geworden. Bezwepte lijven produceren lange lappen code terwijl op de achtergrond stampende stoommachines het ritme aangeven (visualiseer dit beeld even in zwart-wit).

Toegegeven, alles is beter dan C++. Dat is een volstrekt misdadige programmeertaal die eenvoudigweg smeekt tot het produceren van bugs; laat ze daar maar eens een parlementaire enquête naar uitvoeren in plaats van naar pietluttigheden als de bouwfraude! Maar voor gewone, goedwillende mensen als u en ik is het nog een hele krachttoer om op gang te komen met Java.

Het is op zijn minst zaak om uiterst kieskeurig om te gaan met het verschijnsel objectoriëntatie. Het succes van de platte, eenvoudige componenten uit Visual Basic en de opkomst van de nog plattere webservices zou eigenlijk al voor zich moeten spreken. Mocht dat niet genoeg zijn - *Read My Lips* - vermijd complexe class-hiërarchieën en overerving. Al was het alleen maar omdat het zonde van de tijd en inspanning is om objectmodellen tegen heug en meug in relationele databases te persen.

Besteed daarnaast zoveel mogelijk tijd aan het vinden en inrichten van *frameworks*. Naarmate er meer code gestandaardiseerd en al beschikbaar is, hoeft er minder te worden geprogrammeerd. Ontwikkelen bestaat dan straks vooral uit knippen, plakken en zo nu en dan een stukje toevoegen. Dat helpt de productiviteit en zo komen in deze barre tijden tenminste de sigaren nog eens een keer op tafel.

Inderdaad, bouwen met Java wordt zo een stuk minder glamourous. Jammer voor de sport, goed voor de zaken. De moeite waard om eens een nachtje over te slapen.